

Foaie de duminică

Anul V nr. 13 (219)

27 martie 2016

Duminica a 2-a din Post
(Vindecarea slăbănogului
din Capernaum)

www.parohiamartisor.ro

„Și intrând iarăși în Capernaum, după câteva zile s-a auzit că este în casă. Și îndată s-au adunat mulți, încât nu mai era loc, nici înaintea ușii, și le grăia lor cuvântul. Și au venit la El, aducând un slăbănog, pe care-l purtau patru inși. Și neputând ei, din pricina mulțimii, să se apropie de El, au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și, prin spărtură, au lăsat în jos patul în care zăcea slăbănogul. Și văzând Iisus credința lor, i-a zis slăbănogului: **Fiule, iertate îți sunt păcatele tale!** Și erau acolo unii dintre cărturari, care ședeau și cugetau în inimile lor: Pentru ce vorbește Acesta astfel? El hulește. Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul Dumnezeu? Și îndată cunoscând Iisus, cu duhul Lui, că așa cugetau ei în sine, le-a zis lor: De ce cugetați acestea în inimile voastre? Ce este mai ușor a zice slăbănogului: Iertate îți sunt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă? Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pământ, a zis slăbănogului: Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta. Și s-a sculat îndată și, luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât erau toți uimiți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Asemenea lucruri n-am văzut niciodată.”

(Marcu 2, 1-12)

Un mic gând pentru înțelesul păcatului, o înțelegere fulgerătoare, dacă vreți. Prin păcat, spun Părinții, omul încearcă să-și pună un fel de nou început; să se vadă pe el însuși ca un fel de cauză a lui. Parcă-ți pierzi conștiința originii. **Originea e Dumnezeu. Și, în despărțirea de Dumnezeu, e ca și cum tu ai fi propria ta origine, propria ta cauza.** În egocentrismul tău, făcând din tine un fel de centru. Și fiecare devenind un fel de centru - mii și miliarde de centre, haotic. Sărmanul om! De aceea Mântuitorul le spunea fariseilor, în stare de păcat, acest cuvânt grav: "Voi aveți drept tată pe diavolul". **Înspăimântător cuvânt!** E ca și cum ți-ai schimbat paternitatea. Și, viețuind tragic în filiația diavolului, atunci, îl moștenești. Răul din tine este moștenirea lui. El care, cum zice Sfântul Maxim, este tatăl răutății. Și e starea aceasta tragică de moștenire a lui, de lipsire a adevăratei tale cauze, origini, rădăcini; a-ți pierde rădăcina - ateul, sărmanul. Stare despre care Petre Tutea spunea: *vii de nicăieri și mergi nicăieri*. E înspăimântător! Cuvântul, repet, al Mântuitorului, spus fariseilor: *E tatăl vostru*.

La Capernaum se arată Dumnezeirea unită cu omenitatea în fata slăbănogului; așa cum se arată în fața oricărui slăbănog din ziua de astăzi. Ceea ce s-a mărturisit ulterior la Calcedon. Căci Dumnezeirea, în omenitatea din Hristos, spunea slăbănogului: "Iertate-ți sunt păcatele (...). Căci ce este mai lesne a zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Scoală-te și umblă? Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta. Și, sculându-se, s-a dus la casa sa." (Matei 9, 2-7). Am putea spune că, prin darul vindecării pe care l-a primit, slăbănogul a descoperit într-un fel în el însuși taina mărturisită la Calcedon. Pentru că **harul lui Dumnezeu i-a dat putere**, l-a ridicat, și-a luat patul, a mers la casa lui, în care el **L-a preamărit pe Dumnezeu**. Și locul acela s-a transformat într-o casă dumnezeiască. **Toți laudau pe Dumnezeu**.

În lume avem aceste trebuințe ale trupului - de mâncare, de băutură, de înmulțire a neamului omenesc, ca și celelalte specii. Dar, **deodată, în rugăciune sau în biserică, nu simțim noi că depășim laturile acestei lumi?** Simțim că trecem dincolo, pe un alt plan. Că deodată se deschid aripile noastre, cugetarea noastră, cuvântul rugăciunii noastre. Eu simt atunci că înălțându-mă, rostind Tatăl nostru, rostind Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, rostind Împărate Ceresc, simt că trec dincolo de lumea celor create, dincolo de lumea morții, dincolo de lumea mărginită a raului, a ruinii, a slăbiciunii, a certurilor, a vrajbelor și trec, prin rugăciune, în lumea fără de hotar a luminii divine, a iubirii divine, a vieții divine, a nemuririi. Măcar pentru o clipă în rugăciune eu simt cu firea mea iluminată de har după taina lui Hristos, Dumnezeu și Om, după mărturia Calcedonului, că îmi deschid aripile și măcar pentru o clipă... Cum am trăit și astăzi Sfânta Liturghie, la auzirea Evangheliei, la primirea Împărtășaniei și a oricărei rugăciuni. *Ajută-ne, Doamne, așa să ne simțim adevărul nostru, după chipul Tău, Dumnezeu adevărat și Om adevărat, cu rugăciunea către Tine, către Maica Ta Născătoare de Dumnezeu și cu toți sfinții. Amin. Amin. Amin.*

Părintele Constantin Galeriu - www.crestinortodox.ro

Cât de jalnic este omul atunci când, fiind în deplină cunoștință, nu poate merge din pricina slăbiciunii și trebuie să fie ajutat mereu de altcineva: este o povară și pentru sine, și pentru ceilalți. Așa era slăbănogul de care se vorbește în Evanghelia de astăzi, așa sunt la noi cei suferinzi de paralizie și de câteva alte boli. Este însă și **paralizie duhovnicească**, a cărei pricină sunt păcatele, patimile – paralizie neasemuit mai primejdioasă și mai vrednică de milă decât paralizia trupului, fiindcă adeseori aduce după sine moartea veșnică. În această privință, orice păcătos e un slăbănog, un paralytic. **Orice păcat este însoțit de paralizia sufletului, ca urmare a căderii de la Dumnezeu, în Care este viața și puterea noastră** – și întrucât cu toții păcătuim, cu toții suntem slăbănogi, cu toții suntem paralytici. *Cum să ne vindecăm de această paralizie, de acest început al morții veșnice?* Prin pocăință neprefăcută, adâncă, deplină, pentru păcate. Bineînțeles, tocmai de aceea s-a și rânduit să se citească astăzi Evanghelia despre slăbănog, ca prin starea acestuia, care era urmare a păcatelor, să miște inimile noastre și să ne împingă la pocăință osârdnică. Tocmai de aceea l-a vindecat Iisus Hristos pe slăbănog, dându-i mai întâi iertarea păcatelor.

Sf. Ioan de Kronstadt - www.cuvantul-ortodox.ro**Anunț: Duminică 27 martie 2016, orele 17.00, Maslu de obște la parohia Mărtișor.**

Participând la **slujbe, postind și chiar rugându-ne periodic, nu epuizăm nevoițele noastre pentru săvârșirea Postului.** Sau, mai bine zis, pentru ca **acestea să devină lucrătoare și pline de sens** ele trebuie împletite cu întreaga noastră existență. Cu alte cuvinte, au de nevoie de un “stil de viață” care să nu fie în contradicție cu ele, care să nu ducă la o viețuire “scindată”. În trecut, în țările ortodoxe, acest sprijin era dat de societatea însăși: acesta reprezenta acel complex de datini, legiuri, ceremonii publice. De-a lungul Postului, întreaga societate primea un anumit ritm de viață, anumite rânduieli, care continuau să-i țină treji pe membrii acelei societăți în perioada Postului. De exemplu, în Rusia, nu se putea uita de Post, pentru că la vremea acestuia clopotele bisericii băteau, teatrele erau închise, iar tribunalele își suspendau activitatea.

Prin ele însele, **aceste lucruri exterioare erau în mod evident incapabile să forțeze omul spre pocăință sau către o viață religioasă mai activă. Dar creau o anumită atmosferă** în care ostenele individuale erau încurajate. **Fiind slabi, avem nevoie de aduceri aminte exterioare, de simboluri și de semne.**

În viziunea ortodoxă, **căminul și familia constituie prima și cea mai importantă zonă a vieții creștine, de aplicare a principiilor creștine în existența de zi cu zi.** Nici școala, nici chiar Biserica, ci căminul, adevăratul stil și spirit al vieții de familie, este acela care modelează în noi o orientare esențială de care, multă vreme, poate că nici nu suntem conștienți dar care va deveni în cele din urmă un element hotărâtor.

Creștinul trebuie să facă un **efort deosebit pentru a regăsi acea dimensiune esențială a liniștii care ne poate pune în legătură cu realitățile cele mai înalte.** Astfel, problema radioului și a televiziunii de-a lungul Postului nu este una marginală, ci în multe aspecte este o problemă de viață sau de moarte duhovnicească. Trebuie să realizăm faptul nu este posibil să împărțim, pur și simplu, viața noastră între “tristețea strălucitoare” a Postului și “ultimul show”. Aceste două experiențe sunt incompatibile și, în cele din urmă, una o va distruge pe alta. **Deci, un prim “obicei” ce se sugerează este acela al reducerii a folosirii televiziunii și radioului în timpul Postului.** Nu îndrăznim să nădăjduim nici pentru un post “deplin”, ci numai pentru unul “ascetic” care, după cum știm, înseamnă, întâi de toate, o **schimbare a alimentației și o reducere a acesteia.** De exemplu, nu este nimic greșit în a continua să urmărești zilnic știrile sau în a selecta programe serioase, interesante și de îmbogățire intelectuală sau duhovnicească. **Ce trebuie oprit în timpul Postului este consumul programelor TV – transformarea omului într-o “legumă”,** lipit de ecran care acceptă pasiv orice vine dinspre acesta.

Postul este vremea căutării înțelesului: înțelesul relației mele cu ceilalți, înțelesul prieteniei, înțelesul responsabilității mele. Nu există slujbă, vocație, care să nu poată fi „transformată” – fie numai în parte – în termenii valorilor umane. Este nevoie aici de același **efort al “interiorizării” tuturor relațiilor** noastre, pentru că suntem ființe libere, care au devenit prizoniere ale sistemului ce a dezumanizat lumea. Iar **dacă există un sens pentru credința noastră acela trebuie să fie înrudit cu viața,** în toată complexitatea ei. Mii de oameni cred că schimbările necesare vin numai din afară, din revoluții și modificări ale condițiilor externe. **Noi, creștinii, trebuie să dovedim că, în realitate, totul vine din interior – din credință și viață conformă cu aceasta.**

Postul este vremea de a controla cuvintele noastre. Am început să fim inundați de cuvinte care și-au pierdut sensul și, deci, puterea. Creștinismul descoperă **sfințenia cuvântului** – un adevărat dar dumnezeiesc pentru om. Din această cauză, cuvintele noastre sunt înzestrate cu puteri uriașe, fie pozitive, fie negative. Din această cauză, vom fi judecați și după cuvintele noastre. **Paza vorbirii** înseamnă să redescoperi seriozitatea și sacralitatea sa, să înțelegi că uneori o glumă “inocentă” pe care o rostești fără măcar să te gândești la ea poate avea urmări dezastruoase – poate fi “paiul” ce împinge un om către deznădejde și distrugere totală. Dar **cuvântul poate fi, de asemenea, o mărturie.** O conversație întâmplătoare la birou, cu un coleg, poate să facă mai multe pentru comunicarea unei concepții de viață, a unei atitudini către aproapele sau despre muncă decât o predică formală. Ea poate semăna sămânța unei întrebări, a posibilității unei abordări diferite a vieții, a dorinței de a cunoaște mai mult. Nu știm cum, de fapt, influențăm permanent pe aproapele prin cuvintele noastre. Și, **în cele din urmă, oamenii sunt convertiți la Dumnezeu nu pentru că cineva a putut să le dea explicații strălucite, ci pentru că au văzut în el lumina, bucuria, profunzimea, seriozitatea și iubirea,** singurele care dezvăluie prezența și puterea lui Dumnezeu în lume.

Postul este și regăsirea vieții, a sensului ei divin, a profunzimii ei sfinte. Prin oprirea de la mâncare, redescoperim dulceața ei și învățăm din nou cum să o primim de la Dumnezeu cu bucurie și mulțumire. Prin “reducerea” muzicii și a distracțiilor, conversațiilor și a relațiilor sociale superficiale redescoperim valoarea fundamentală a relațiilor umane, a muncii și artei omenești. Și redescoperim toate acestea pentru că, foarte simplu, Îl redescoperim pe Dumnezeu Însuși – pentru că ne reîntoarcem la El, iar prin El la toate acelea pe care ni Le-a dăruit în nesfârșita Lui dragoste și milostivire.

Programul săptămânii 27 martie 2016 – 03 aprilie 2016

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	27 martie	8 - 12	- Sf. Liturghie (a Sf. Ier. Grigorie Palama) – Pr. Ticu
Duminică	27 martie	17 - 19	- Sf. MASLU cu invitați din parohiile vecine
Luni	28 martie	17 - 18	- Acatistul Sf. Arhangheli – Pr. Ticu
Marți	29 martie		- - Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	30 martie	8 - 11	- Liturghia Darurilor și Sfințirea mică a apei – Pr. Ticu
Vineri	01 aprilie	8 - 12	- Liturghia Darurilor și Sf. MASLU – Pr. Ticu
Vineri	01 aprilie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr. Ticu
Sâmbătă	02 aprilie	8 - 11	- Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr. Ticu
Sâmbătă	02 aprilie	17 - 18	- Vecernia duminicii a III-a din Post – Pr. Dragoș
Duminică	03 aprilie	8 - 12	- Sf. Liturghie (a Sf. Cruci) – Pr. Dragoș
Duminică	03 aprilie	17 - 19	- Sf. MASLU la parohia Sf. Haralambie Bellu (Str. Împăratul Traian)